

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 ianuarie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Vladimir Timofti,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2015 în cauza penală privindu-l pe

Avornicița Vadim Nicolae, născut la 14 iunie 1978, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.Al.Marinescu 17/2, ap.17.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 02.12.2010 - 18.07.2012,

2. Instanța de apel: 10.10.2012 - 11.02.2014 și 20.10.2014 - 27.05.2015,

3. Instanța de recurs: 06.06.2014 - 22.07.2014 și 18.11.2015 - 26.01.2016.

În baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 18 iulie 2012, Avornicița Vadim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.335 alin.(3) lit.b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa careva funcții pe Piața Valorilor Mobiliare pentru o perioadă de 4 ani și în baza art.361 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa careva funcții pe Piața Valorilor Mobiliare de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Avornicița Vadim, în perioada iulie-septembrie 2010, exercitînd funcția de președinte-interimar al SA „Depozitarul Național al Valorilor Mobiliare”, care își are sediul în mun.Chișinău, intenționat, folosindu-se de situația de serviciu în interese materiale și personale, prin ce a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, iar ulterior a confecționat documente oficiale în următoarele circumstanțe.

În baza încheierilor Judecătoriei Economice de Circumscripție din 09.12.2008 și a încheierii Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 22.06.2010, a fost interzis „Depozitarului Național al Valorilor Mobiliare” de a efectua careva acțiuni de înstrăinare a pachetului de acțiuni în număr de 997 798 unități, cota-parte deținută de cet.Filimon Sergiu în „Recar” SA (ulterior transferate pe SRL „Frimaer Mixt”) și de a elibera careva extrase de pe contul depozitar nr.1995596.

În pofida interdicțiilor sus-menționate, Avornicița Vadim, colaboratorul „Depozitarului Național al Valorilor Mobiliare” SA, manifestînd interes material și personal de acordare a sprijinului necesar persoanelor care de facto gestionau cu SRL „Bad Tat” pe SRL „Aftanord”, acționînd contrar interdicțiilor aplicate de către instanțele judecătorești nominalizate, a transferat acțiunile sus numite de la SRL „Frimaer Mixt” la SRL „Bad Tat” și ulterior de la SRL „Bad Tat” la SRL „Aftanord”, prin ce a contribuit la deposedarea de dreptul de

proprietate a lui Sergiu Filimon asupra pachetului de acțiuni deținute în SA „Recar” în număr total de 997 798 unități, valoarea cărora constituie 997 798 lei, cauzând astfel un prejudiciu material în proporții deosebit de mari și soldat cu urmări grave drepturilor și intereselor lui Sergiu Filimon.

Tot el, urmărind aceleași interese, în pofida faptului că la 17 septembrie 2010 acțiunile care aparțin lui Sergiu Filimon deținute în SA „Recar” în număr total de 997 798 unități au fost transferate, în baza încheierii din 04.06.2010 pe dosarul nr. 2e-8067/2010 emisă de Judecătoria Economică de Circumscripție, a hotărârii suplimentare pe dosarul nr.2e-9227/2010 din 21.06.2010 și a încheierii judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 17.09.2010, de la SRL „Bat Tat”, de la SRL „Aftanord” pe contul lui Sergiu Filimon, de la Registratorul independent „Registru-Corect” SA, ultimul registrator confirmând la aceeași dată recepția acțiunilor numite, a denaturat conținutul actelor oficiale emise de „Depozitarul Național al Valorilor Mobiliare” SA și a eliberat la 30.09.2010, extrasul cu date denaturate de pe contul depozitar nr.180005142, prin care se confirmă că pachetul de acțiuni în număr de 1 995 596, emitent SA „Recar”, în continuare se află înregistrat și deținut de SRL „Aftanord”, acest extras fiind utilizat de către persoanele interesate în scopuri personale.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, avocatul Gh.Tatar în numele inculpatului și inculpatul V.Avornicița, care au solicitat:

- *procurorul*, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care V.Avornicița să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.335 alin.(3) lit.b) Cod penal la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa careva funcții pe Piața Valorilor Mobiliare pentru o perioadă de 5 ani și art.361 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal definitiv la 8 ani închisoare, din motiv că pedeapsa stabilită de către prima instanță este una prea blândă în raport cu faptele comise;

- *avocatul Gh.Tatar în numele inculpatului*, casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care V.Avornicița să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art.335 alin.(3) lit.b) și art.361 alin.(1) Cod penal, din motiv că faptele sale nu întrunesc elementele infracțiunii;

- *inculpatul*, casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare pe învinuirea adusă în baza art.361 alin.(1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, iar pe învinuirea adusă în baza art.335 alin.(3) lit.d) Cod penal, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, deoarece nu a fost probată mărimea prejudiciului cauzat; instanța nu s-a expus asupra probelor prezentate de către inculpat și pe parcursul examinării cauzei au fost comise încălcări de ordin procedural și material.

Ca completare a apelului inculpatului a depus și avocatul V.Nagacevschi, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare a lui V.Avornicița, ori după caz de încetare a urmării penale, invocând că a intervenit o lege penală mai favorabilă inculpatului, și în cazul în care instanța va considera că infracțiunea, așa cum a fost reținută în sarcina inculpatului, este dovedită, urmează să recalifice acțiunile acestuia în baza art.335 alin.(1¹) Cod penal; în cazul în care instanța de apel va considera demonstrat că inculpatul nu a executat intenționat hotărârile/încheierile judecătorești, atunci urmează să înceteze procesul penal în baza art.391 alin.(2) Cod de procedură penală, iar în baza art.332 alin.(2), să expedieze cauza penală în instanța de fond pentru judecarea cazului contravențional; instanța a lăsat fără apreciere circumstanța că nu s-a dovedit interesul material sau alt interes personal al inculpatului, care ar fi permis calificarea acțiunilor acestuia în baza art.335 Cod penal; incorect instanța a constatat că inculpatul prin acțiunile sale a contribuit la deposedarea de dreptul de proprietate a lui S.Filimon asupra pachetului de acțiuni deținute de SA „Recar” în număr total de 997798 unități, cauzându-i astfel un prejudiciu material în proporții deosebit de mari și soldat cu urmări grave drepturilor și intereselor acestuia, pe când la momentul pornirii urmăririi penale, S.Filimon nu era proprietar al acțiunilor emise de SA „Recar”; instanța nu a reținut că

inculpatul a acționat în rezultatul indicațiilor directe ale executorului judecătoresc G.Boțan, care la rândul său a acționat în baza prevederilor Codului de executare; instanța pe învinuirea adusă inculpatului în baza art.361 alin.(1) Cod penal s-a limitat doar la o apreciere subiectivă privind existența infracțiunii, deoarece careva martori pe acest capăt de acuzare nu au fost audiați, nu a fost stabilită care este ordinea eliberării de către DNVM a extraselor din registru; extrasul nu a fost supus examinării în ordinea prevăzută pentru constatarea falsificării acestuia; nu a fost stabilită intenția inculpatului, precum și în ce scop a fost eliberat extrasul și dacă acest extras a fost sau nu utilizat, la caz fiind anexat doar registrul DNVM din 30.09.2010 de pe contul SRL „Aftanord”.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2014, au fost admise apelurile declarate de procuror, inculpatul V.Avornicița și avocatul Gh.Tatar în numele acestuia, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui V.Avornicița recunoscut vinovat și condamnat în baza art.335 alin.(3) lit.b) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa de 4 ani și 6 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții pe Piața Valorilor Mobiliare pe un termen de 5 ani, și încetat procesul penal în baza art.361 alin.(1) Cod penal, în temeiul art.60 alin.(1) lit.a) Cod penal, pe motivul expirării termenului prescripției de tragere la răspundere penală.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că în baza probelor enunțate, cercetate și apreciate prin prisma cerințelor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor a fost dovedit cu certitudine că inculpatul V.Avornicița a comis infracțiunile prevăzute la art.335 alin.(3) lit.b) și art.361 alin.(1) Cod penal.

Însă, potrivit art.16 alin.(2) Cod penal, infracțiunea prevăzută la art.361 alin.(1) Cod penal este o infracțiune ușoară, iar în corespundere cu prevederile art.60 alin.(1) lit.a) Cod penal și în racordare cu materialele dosarului, fapta a fost comisă la 30.09.2010, astfel, termenul prescripției tragerii la răspundere penală a expirat după 2 ani de la comiterea acesteia.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, de persoana celui vinovat, de lipsa antecedentelor penale și lipsa circumstanțelor atenuante și agravante.

5. Împotriva deciziei nominalizate au declarat recursuri ordinare avocatul V.Nagacevschi în numele inculpatului V.Avornicița și inculpatul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 9), 12), 13) Cod de procedură penală, au solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunilor incriminate, or să fie dispusă încetarea procesului în privința acestuia, din motiv că a intervenit o lege mai favorabilă inculpatului, în vigoare din 25.02.2014 potrivit căreia a fost exclusă litera b) de la alineatul (3) art.335 Cod penal; instanțele considerând dovedită vinovăția inculpatului, nu au ținut seama de faptul că nu a fost dovedită latura obiectivă a componentei de infracțiune, și anume nu a fost demonstrat prin probe interesul material ori personal al inculpatului la comiterea infracțiunii incriminate; instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor formulate în cererea de apel, și anume asupra ilegalității interceptării convorbirilor telefonice și anexării acestora la dosar, lipsa prejudiciului cauzat pretensei părți vătămate, lipsa în acțiunile inculpatului a faptului infracțiunii prevăzute la art.361 alin.(1) Cod penal, lipsa probelor privind interesul material sau alt interes personal la pretinsa comitere a infracțiunii prevăzute la art.335 alin.(3) lit.b) Cod penal.

6. Prin decizia Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție din 22 iulie 2014, au fost admise recursurile ordinare declarate de inculpat și avocatul V.Nagacevschi în numele acestuia, casată total decizia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a indicat că instanța de apel nu a analizat și nu a combătut argumentele de bază din apelurile inculpatului și avocatului său, ceea ce contravine prevederilor art.414 Cod de procedură penală, nu a analizat, cercetat și concretizat motivul inculpatului la comiterea infracțiunii prevăzute la art.335 Cod penal, pe când motivul infracțiunii nominalizate are un caracter special și obligatoriu, nu s-a expus asupra chestiunii privind interceptările convorbirilor telefonice și ridicarea acestora din materialele altui dosar separat și ilegalitatea punerii acestei probe la baza sentinței de condamnare, cât și declarațiile martorului N.Dosca, care nu a fost citată și nici audiată în ședința de judecată.

În concluzie, instanța de recurs a conchis că instanța de apel nu s-a referit la criticele apelanților privind intenția și vinovăția inculpatului în cele imputate, fapt ce echivalează cu nepronunțarea asupra tuturor motivelor invocate în apel.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului, și admise apelurile declarate de inculpatul V.Avornicița și avocații Gh.Tatar și V.Nagacevschi în numele acestuia, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care V.Avornicița a fost achitat în baza art.335 alin.(3) lit.b) și art.361 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunilor imputate.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată S.Filimon împotriva Depozitarului Național de Valori Mobiliare a Moldovei cu privire la încasarea prejudiciului material în mărime de 2000000 lei, a fost lăsată fără soluționare.

7.1. Instanța de apel a constatat că de către organul de urmărire penală inculpatul Avornicița Vadim se învinuiește de faptul că în perioada iulie-septembrie 2010, exercitând funcția de președinte-interimar al SA „Depozitarul Național al Valorilor Mobiliare” care își are sediul în mun.Chișinău, a folosit intenționat situația de serviciu în interese materiale și personale, cauzând astfel daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, iar ulterior a confecționat documente oficiale în următoarele circumstanțe:

Astfel, în baza încheierilor Judecătoriei Economice de Circumscripție din 09.12.2008 și a încheierii Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 22 iunie 2010, a fost interzis „Depozitarului Național al Valorilor Mobiliare” de a efectua careva acțiuni de înstrăinare a pachetului de acțiuni în număr de 997798 unități, cota parte deținută de către Filimon Sergiu în „Recar” SA, ulterior transferate la SRL „Frimaer Mixt” și de a elibera careva extrase de pe contul depozitar nr.1995596.

Necăținând la interdicțiile sus menționate, Avornicița Vadim, colaboratorul „Depozitarului Național al Valorilor Mobiliare ” SA, manifestând interes material și personal de acordare a sprijinului necesar persoanelor care de facto gestionau cu SRL „Bad Tat” pe SRL „Aftanord”, acționând contrar interdicțiilor aplicate de către instanțele judecătorești numite, a transferat acțiunile sus nominalizate de pe SRL „Frimaer Mixt” la SRL „Bad Tat” și ulterior de la SRL „Bad Tat” la SRL „Afianord”, prin ce a contribuit la deposedarea de dreptul de proprietate a lui Filimon Sergiu asupra pachetului de acțiuni deținute în „Recar” SA în număr total de 997798 unități, valoarea cărora constituie 997798 lei, cauzându-i astfel un prejudiciu material în proporții deosebit de mari și soldat cu urmări grave drepturilor și intereselor ultimului.

Tot el, urmărind aceleași interese, în pofida faptului că, la data de 17 septembrie 2010, acțiunile care aparțineau lui Filimon Sergiu deținute în „Recar” SA în număr total de 997798 unități au fost transferate în baza încheierii din 04.06.2010 pe dosarul nr.2e- 8067/2010 a Judecătoriei Economice de Circumscripție, a hotărârii suplimentare pe dosarul nr.2e-9227/2010 din 21.06.2010 și a încheierii judecătorului de instrucție a Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 17.09.2010, de la SRL „Bad Tat”, de la SRL „Aftanord” pe contul lui Filimon Sergiu, de la Registratorul independent „Registru-Corect” SA, ultimul registrator confirmând la aceeași dată recepția acțiunilor numite, a denaturat conținutul actelor oficiale emise de SA „Depozitarul Național al Valorilor Mobiliare” și a eliberat la 30.09.2010 extrasul cu date denaturate de pe contul depozitar nr.180005142, prin care se confirmă că pachetul de acțiuni în număr de

1995596, emitent SA „Recar”, în continuare se află înregistrat și deținut de SRL „Aftanord”, acest extras fiind utilizat de către persoanele interesate în scopuri personale.

Instanța de apel a indicat că, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza probelor examinate de prima instanță, a constatat că starea de fapt și de drept stabilită nu se concordă cu circumstanțele și probele administrate relevante în cuprinsul sentinței, deoarece, nici organul de urmărire penală și nici prima instanță nu au determinat acțiunile concrete ale făptuitorului, care excede cadrul competenței sale de serviciu, pentru ca acțiunile inculpatului să putut fi încadrate în baza art.335 Cod penal, așa că învinuirea din rechizitoriu, și, în special, capetele de acuzare incriminate inculpatului sînt imprecise, cît și depășite.

În sensul celor reținute instanța a constatat că prin rechizitoriu lui V.Avornicița i-a fost incriminat că dînsul exercitînd funcția de președinte-interimar al Depozitului Național al Valorilor Mobiliare, în perioada iulie-septembrie 2010 a folosit intenționat situația de serviciu în interese materiale și personale, cauzînd daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, însă fără a i se indica care acte normative au fost încălcate de ultimul la executarea atribuțiilor sale de serviciu și prin care acțiuni concrete inculpatul și-a manifestat intenția de a folosi situația sa de serviciu în interese materiale, cît și personale, prin care act juridic se atestă în perioada iulie-septembrie 2010 apartenența dreptului de proprietate a pachetului de acțiuni în număr de 997797 unități cota parte deținută de S.Filimon în SA „Recar” din șirul de acțiuni admise de instanțele judecătorești și emiterea încheierilor privind aplicarea sechestrelor, în scopul asigurării acțiunilor, ce erau puse în executare silită de executorii judecătorești, astfel că nu au fost respectate prevederile art.296 alin.(2) Cod de procedură penală, adică nu a fost descrisă latura obiectivă a infracțiunilor incriminate.

La fel, instanța a conchis că poartă un caracter declarativ capătul de acuzare adus lui V.Avornicița, că manifestînd interes material și personal de acordare a sprijinului necesar persoanelor care „de facto” gestionau cu SRL „Bad Tat” pe SRL „Aftanord”, acționînd contrar interdicțiilor aplicate de către instanțele judecătorești, a transferat acțiunile sus nominalizate de la SRL „Frimaer Mixt” la SRL „Bad Tat” și ulterior la SRL „Aftanord”, prin ce a contribuit la deposedarea de dreptul de proprietate a lui S.Filimon asupra pachetului de acțiuni deținute în SA „Recar”, deoarece partea acuzării nu a prezentat nici o probă veridică și convingătoare în această parte a învinuirii.

De asemenea, instanța a constatat că litigiul care face obiectul prezentei cauze penale este bazat pe raporturile civile dintre S.Filimon, SA „Recar”, ÎCS „Frimaer-Mixt”, fiindcă la baza emiterii încheierilor Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 22.06.2010 și Judecătoriei Economice de Circumscripție din 09.12.2008, au stat litigii civile declanșate de către S.Filimon către Depozitarul Național al Valorilor Mobiliare al Moldovei, SA „Registru Corect”, SA „Recar”, SA „Sibila”.

Instanța de apel, a constatat că declarațiile martorului N.Dosca nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare și urmează a fi excluse ca probă, deoarece martorul dat nu a fost audiat în cadrul ședinței de judecată, și părțile nu au avut acces în egală măsură la cercetarea acestei probe, iar declarațiile date de ultima în instanța de apel nu pot fi reținute, fiindcă nu sînt pertinente și concludente în stabilirea vinovăției inculpatului.

De asemenea, instanța de apel a conchis că instanța incorect și-a întemeiat concluzia de condamnare a inculpatului pe procesul-verbal de ridicare a stenogramelor din cauza penală nr.20077036519 conform căroră A.Tripăduș și V.Avornicița au întreținut convorbiri telefonice și procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 24.11.2010, deoarece aceste probe sînt nule, fiindcă interceptările au fost efectuate într-o altă cauză penală, care nu a fost obiectul examinării în ședința de judecată, iar probele acumulate în cadrul unui dosar penal pot fi utilizate în alt dosar penal doar în cazuri excepționale și doar în baza încheierii motivate a judecătorului de instrucție și nu mai tîrziu de trei luni din momentul dobîndirii acestora.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele procurorului că interceptările au fost obținute de organul de urmărire penală cu respectarea legii procesual penale, că au fost autorizate și ridicate din alte cauze penale, anexate la materialele cauzei penale, fără careva abateri de la prevederile art.93 Cod procedură penală, deoarece prevederile art.135⁵, art.138⁸ Cod procedură penală au fost introduse prin Legea din 05.04.2012, în vigoare din 27.10.2012, dar acțiunile de urmărire penală au fost efectuate cu mult mai înainte de anul 2008-2009, iar modificările introduse în Codul de procedură penală, interceptarea convorbirilor pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.335 și 361 Cod penal nu se regăsește în lista exhaustivă a infracțiunilor pentru care poate fi autorizată interceptarea convorbirilor.

Din acest motiv a fost respinsă și afirmația procurorului că legătura dintre V.Avornicița și A.Tripăduș, inclusiv interesul material și personal al inculpatului este demonstrat prin stenogramele convorbirilor telefonice respective, deoarece este constatată nulitatea procesului-verbal de ridicare a acestora din cauza penală nr.2007036519, de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 24.11.2010, astfel că aceste interceptări nu pot fi considerate drept probe pertinente și concludente, în sensul art.101 alin.(1) Cod procedură penală.

Lipsit de temei instanța a considerat și argumentul procurorului, precum că V.Avornicița s-a folosit de atribuțiile de serviciu în interesele sale personale, deoarece nu s-a constatat prin materialele administrate faptul că inculpatul a folosit atribuțiile de serviciu în interes personal sau material.

Cu referire la încadrarea acțiunilor inculpatului V.Avornicița în baza art.361 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a constatat că pe acest capăt de acuzare partea acuzării a făcut trimitere doar la extrasul DNVM din 30.09.2010, iar alte probe nu au fost administrate, astfel, nefiind stabilită ordinea eliberării de către DNVM a extraselor din Registrul, extrasul din 30.09.2010 de pe contul SRL „Aftanord” nu a fost supus examinării în ordinea prevăzută pentru constatarea falsificării acestuia și nu a fost stabilită intenția lui V.Avornicița, scopul eliberării extrasului și dacă acest extras a fost utilizat sau nu.

În urma celor sus menționate, instanța de apel a considerat că, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședința de judecată nu au fost aduse probe certe, concrete privind săvârșirea de către V.Avornicița a infracțiunilor prevăzute de art.335 alin.(3), lit.b) și art.361 alin.(1) Cod penal, din care motiv a concluzionat că acesta urmează a fi achitat, deoarece fapta lui nu întrunește elementele infracțiunilor imputate.

8. Împotriva hotărârilor judecătorești menționate a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei instanței de apel și parțial a sentinței, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului V.Avornicița să fie reîncadrate din prevederile art.335 alin.(3) lit.b) în cele ale art.335 alin.(1¹) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 4 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții pe Piața Valorilor Mobiliare pentru o perioadă de 5 ani, iar în baza art.361 alin.(1) Cod penal să fie încetat procesul penal, cu liberarea lui de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragerea la răspundere penală, invocând că:

- instanța de apel nu s-a pronunțată asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, deoarece instanța, rejudecând cauza și pronunțând hotărârea de achitare, nu a respectat prevederile art.419 Cod de procedură penală, adică nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță, și respectiv, nu și-a motivat admiterea ori respingerea probelor atât de învinuire, cât și de apărare;

- incorect instanța la motivarea soluției de achitare a reținut că învinuirea adusă prin rechizitoriu inculpatului este imprecisă și declarativă, că litigiul care face obiectul prezentei cauze penale se bazează pe raporturi civile, că procesul-verbal de ridicare a stenogramelor din cauza penală nr.2007036519 este nul, prin prisma prevederilor art.94 Cod de procedură penală, că există dubii privind existența unei ordonanțe de refuz în pornirea urmăririi penale pentru aceleași fapte de care este învinuit inculpatul, că nu s-a constatat din materialele cauzei că

inculpatul a folosit situația de serviciu în interes personal sau material, de rînd ce învinuirea adusă inculpatului este în corespundere cu cerințele art.281 alin.(2) Cod de procedură penală, iar partea apărării, cît și inculpatul nici la o fază a procesului penal nu au invocat că învinuirea adusă nu este una clară, dar dimpotrivă inculpatul a dat declarații reieșind din învinuirea adusă, ceea ce îi decade pe aceștia de dreptul de a înainta astfel de pretenții la faza judecării cauzei;

- instanța incorect a constatat că între părți persistă elementele raporturilor civile, pe cînd relațiile la care face referire instanța de apel este platforma folosită de către inculpat pentru comiterea infracțiunilor incriminate, deoarece prin încheierile Judecătorei Economice de Circumscripție din 09.12.2008 și 22.06.2010 a fost interzis Depozitarului Național al Valorilor Mobiliare de a efectua careva acțiuni de înstrăinare a pachetului de acțiuni în număr de 997798 unități, cota parte deținută de S.Filimon în „Recar” SA, ulterior transferate la SRL „Frimaer Mixt” și de a elibera careva extrase de pe contul depozitar nr.19995596, însă necătfînd la interdicțiile date, V.Avornicița folosind atribuțiile de serviciu, a transferat acțiunile nominalizate de la SRL „Frimaer Mixt” la SRL „Bad Tat”, după care la SRL „Aftanord”, astfel, incorect instanța nu a constatat caracterul acțiunilor inculpatului în raport cu obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art.335 Cod penal, care îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sectorul privat;

- instanța incorect a declarat nulă proba cu stenogramele convorbirilor telefonice purtate între A.Tripăduș și V.Avornicița, pe cînd prin proba dată se probează interesul material și personal al inculpatului, care cunoscînd despre interdicțiile aplicate, necătfînd la acestea a acordat sprijin persoanelor care gestionau cu SRL „Bad Tat” și SRL „Aftanord”, pe numele cărora a transferat acțiunile vizate, proba dată a fost anexată la materialele cauzei în corespundere cu prevederile art.93 Cod de procedură penală și a fost obținută de organul de urmărire penală cu autorizarea instanței de judecată și ridicată din altă cauză penală, nu prin prisma prevederilor art.135 Cod de procedură penală, dar prin prisma prevederilor art.126 alin.(1) și (3) Cod de procedură penală;

- incorectă este constatarea instanței cu privire la nulitatea procesului-verbal de ridicare a stenogramelor din cauza penală nr.2007036519, că probele acumulate în cadrul unui dosar penal pot fi utilizate în alt dosar penal doar în cazuri excepționale și doar în baza încheierii motivate a judecătorului de instrucție și nu mai tîrziu de trei luni din momentul dobîndirii acestora, deoarece la momentul obținerii informației nu era în vigoare norma prevăzută de art.132⁵ alin.(9) Cod de procedură penală, aceasta fiind introdusă și intrată în vigoare la 27.10.2012, iar potrivit art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale, de unde rezultă că stenogramele convorbirilor telefonice ilegal au fost declarate nule de instanță, chiar și din motivul că nu au fost invocate de partea apărării la etapa prezentării materialelor de urmărire penală;

- incorect instanța de apel s-a manifestat în favoarea părții apărării referitor la existența unei ordonanțe de refuz în pornirea urmăririi penale, de rînd ce partea acuzării a confirmat în instanță că nu există nici o hotărîre de refuz în pornirea urmăririi penale pe cazul dat și partea apărării nu a prezentat nici o probă în confirmarea acestui fapt;

- instanța de apel pe învinuirea adusă în baza art.361 alin.(1) Cod penal eronat a apreciat probatoriul prezentat de partea acuzării, care demonstrează fapta comisă de inculpat, luînd în considerație unilateral declarațiile inculpatului și afirmațiile declarate de partea apărării;

- instanța nu s-a expus asupra motivului invocat în apel referitor la aprecierea declarațiilor inculpatului, precum că fost obligat de către executorul judecătoresc să efectueze transferul acțiunilor în pofida sechestrelor puse pe cont și nu a reținut declarațiile martorilor G.Boțan, C.Gurghiș, S.Budza, Iu.Sîtnic din care rezultă că V.Avornicița a eliberat certificate către reprezentanții SRL „Aftanord” privind deținerea de către aceștia a acțiunilor lui S.Filimon pe contul lor, certificate ce au fost folosite de către ultimii în instanțele de judecată și alte instituții abilitate de stat cu dreptul de control sau decisional, pe cînd SA „Registru Corect” a eliberat pentru SA „Recar” extras de pe contul lui S.Filimon, prin care se atestă că

acțiunile în număr de 997798 se aflau la evidența lor pe contul acestuia din urmă din data de 17.09.2010.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opiniile avocatului V.Batîr în numele părții vătămate S.Filimon, prin care a susținut poziția procurorului solicitată în recursul ordinar și a inculpatului V.Avornicița, prin care s-a solicitat respingerea recursului ordinar declarat, ca fiind neîntemeiat, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate în ședința instanței de apel.

Apelul constituind o continuare a judecării fondului cauzei, legea (art.414 alin. (2) Cod de procedură penală) prevede posibilitatea ca instanța să dea o nouă apreciere probelor administrate în fața primei instanțe.

În cadrul judecării în apel, se poate proceda la cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de asemenea, apreciate în mod diferit), precum și la administrarea oricăror probe noi. Totodată, instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Instanța de apel, soluționând apelul, poate să caseze (desființeze) sentința primei instanțe, pronunțând o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță și poate adopta una din soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii sau dispunând, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

În această ipoteză, apelul are caracterul unei căi de atac de reformare, în sensul că instanța de apel, după desființarea hotărîrii atacate, procedează ea însăși, ca instanță de control judiciar, la înlăturarea erorilor constatate, pronunțând o nouă hotărîre.

Astfel, instanța de apel rejudecă fondul cauzei ca instanță de apel, și nu ca primă instanță, prin modificarea gradului de jurisdicție.

Efectul devolutiv nu promovează o reeditare de către instanța de apel a judecării care a avut loc în prima instanță, ci o nouă judecată, cu caracter autonom, care are ca obiect reexaminarea acelor dispoziții din hotărîre, care au fost greșit sau nelegal soluționate.

Avînd în vedere aceste prevederi legale, Colegiul penal conchide că instanța de apel nu a îndeplinit pe deplin cerințele normelor sus menționate.

Astfel, din partea descriptivă a deciziei instanței de apel rezultă că, temeiul de casare a sentinței cu pronunțarea unei noi soluții de achitare, constă în faptul că, învinuirea înaintată inculpatului în baza art.335 alin.(3) lit.b) Cod penal este una imprecisă și depășită, nu a fost descrisă latura obiectivă a infracțiunii incriminate, că partea acuzării nu a prezentat nici o probă veridică ce ar fi demonstrat interesul material și personal al inculpatului de a acorda sprijin persoanelor ce gestionau alte firme și contrar interdicțiilor ar fi transferat acțiunile lui S.Filimon, prin ce l-a deposedat de dreptul de proprietate, că litigiul prezentei cauze se bazează pe raporturile civile dintre S.Filimon, SA „Recar”, ÎCS „Frimaer-Mixt”, că prima instanță și-a bazat neîntemeiat concluziile de condamnare doar pe declarațiile martorului N.Dosca, care a fost audiată în altă ședință și alt complet de judecată, precum și procesele-verbale de ridicare a stenogramelor din cauza penală nr.2007036519, din care motiv le-a considerat nule excluzîndu-le ca probă.

În sprijinul acestei concluzii instanța de apel făcut trimitere la declarațiile inculpatului V.Avornicița, a părții vătămate S.Filimon, a martorilor N.Dosca, Gh.Boțan, Iu.Sîtnic, S.Budza și un șir de acte scrise.

În recursul procurorului se invocă că aceste probe materiale nu au fost verificate integral și cercetate în ședința instanței de apel în prezența participanților la proces, dar doar parțial și

selectiv, precum și nu au fost consemnate în procesul-verbal, astfel că nu a avut posibilitatea de a se pronunța asupra acestora.

Verificând procesul-verbal al instanței de apel, se constată că o parte din actele la care a făcut referire instanța de apel în hotărîrea sa, și anume declarațiile inculpatului, a părții vătămate S.Filimon, a martorilor N.Dosca, Gh.Boțan, Iu.Sîtnic, S.Budza, încheierea Judecătorei de Circumscripție din 29.04.2010, încheierile Oficiului de executare Centru, mun.Chișinău din 26.07.2010, inclusiv cea emisă de G.Boțan din 30.07.2010, hotărîrea Judecătorei Economice de Circumscripție din 22.10.2008, încheierile Judecătorei Economice de Circumscripție din 24.10.2008, 29.10.2008, 06.10.2008, încheierea Judecătorei Centru, mun.Chișinău din 01.04.2010, scrisoarea expediată Depozitarului Național de Valori Imobiliare a R.Moldova de către Oficiul de executare Centru, mun.Chișinău din 30.07.2010, încheierile Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 05.08.2010 și 02.09.2010, deciziile și încheierile Colegiului civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11.10.2006, 31.01.2007, 20.06.2007, 12.11.2008, 21.10.2009 și 09.12.2009, hotărîrea Judecătorei Centru, mun.Chișinău din 11.08.2010, deciziile Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 10.09.2010 și 13.09.2010, hotărîrea Judecătorei Edineț din 13.08.2010, încheierea Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 17.09.2010, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29.09.2010, ordinul nr.8/1 din 02.08.2010 emis de administratorul SRL „Bad-Tat”, ordinul nr.1 din 02.08.2010 emis de administratorul „Aftanord” SRL și actul de predare-primire efectivă a aportului în natură de pe bilanțul ÎCS „Bat-Tat” SRL pe bilanțul „Aftanord” SRL pentru majorarea capitalului social al „Aftanord” SRL din 02.08.2010, nu au fost verificate, citite și consemnate în procesul-verbal.

Raportînd această stare de lucruri la prevederile art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide că instanța de apel s-a pronunțat asupra unor circumstanțe și acte procedurale (menționate mai sus), fără cercetarea și verificarea lor în ședința de judecată, prin ce au fost încălcate prevederile alin.(6) din acest articol, potrivit căruia instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

La fel, pe lângă faptul că instanța de apel în partea descriptivă a deciziei a făcut referire la declarațiile date în prima instanță de către partea vătămată S.Filimon, de martorii Gh.Boțan, Iu.Sîtnic, S.Budza, însă în decizie nu le-a dat nici o apreciere.

De asemenea, instanța de apel a constatat că prima instanță și-a întemeiat concluzia de vinovăție a inculpatului V.Avornicița doar pe declarațiile martorului N.Dosca și le-a exclus ca probă, pe motiv că aceasta a fost audiată în altă ședință de judecată, de un alt complet de judecată. Totodată, acest martor a fost audiat în instanța de apel, însă aceste declarații instanța nu le-a reținut, considerînd că nu sînt pertinente și concludente în stabilirea vinovăției inculpatului V.Avornicița, fără a motiva argumentat de ce declarațiile martorului date în instanța de apel nu sînt pertinente și concludente.

În argumentarea necesității respingerii temeiului declarat de procuror cu referire la afirmațiile inculpatului că S.Filimon nu este proprietar de drept al acțiunilor în număr de 997798 în SA „Recar”, instanța de apel a făcut trimitere la declarațiile martorului C.Gurghiș, însă nu a ținut cont de faptul că în prima instanță un astfel de martor nu a fost audiat, precum nu a fost audiat acesta nici în instanța de apel, mai mult, instanța nici nu a expus conținutul declarațiilor martorului la care a făcut referire.

Nu a verificat instanța dacă inculpatul V.Avornicița, cît și apărătorii acestuia, ce i-au aparat interesele în cursul efectuării acțiunilor de urmărire penală sau la etapa terminării urmăririi penale și luării de cunoștință cu materialele cauzei, au avut obiecții referitor la acțiunile de urmărire penală și dacă au depus vreo plîngere privind recunoașterea nulității actelor procesuale efectuate în cadrul urmăririi penale la judecătorul de instrucție, în conformitate cu prevederile art.313 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul consideră că instanța de apel a tras o concluzie pripită privind respingerea apelului declarat de procuror și admiterea apelurilor declarate de inculpat și

apărătorii acestuia, fără a efectua o verificare multilaterală, detaliată și obiectivă a probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei.

Prin urmare, modalitatea de motivare a soluției denotă că instanța de apel nu a apreciat probele prezentate de partea acuzării în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și coroborării acestora. Prin asemenea judecare a cauzei, instanța de apel prematur a concluzionat că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunilor incriminate, de vreme ce probele prezentate de procuror în sprijinul învinuirii, chiar și cele la care a făcut referire instanța de apel, nu și-au găsit o apreciere sub toate aspectele, completă și obiectivă.

Astfel, Colegiul penal conchide că, instanța de apel, la judecarea apelului a comis erori de drept, prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Procedînd în asemenea mod, instanța nu a acordat deplină eficiență prevederilor 417 alin.(1) pct.8), 419 Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu o hotărîre neîntemeiată și nemotivată.

Avînd în vedere că erorile de drept invocate nu pot fi corectate de către instanța de recurs, decizia instanței de apel în cauza dată urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță.

La noua rejudecare a cauzei instanța de apel are obligația ca, în conformitate cu art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, avînd în vedere prevederile art.93, 95, 101 Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, inclusiv și recursul declarat de procuror și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărîre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417-419 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.434, art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2015, în cauza penală în privința lui Avornicița Vadim și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, publicată integral la 23 februarie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Vladimir Timofti